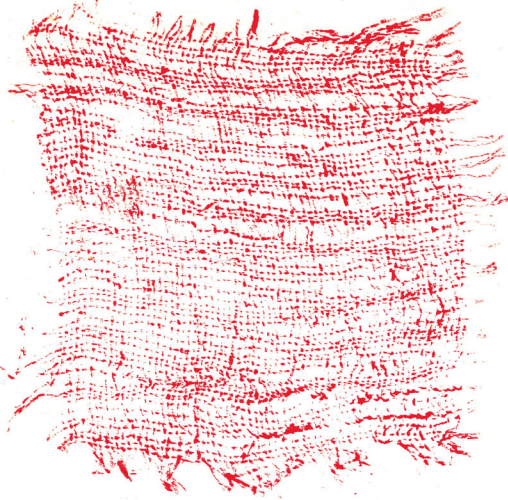


ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

ΑΝΩ ΤΕΛΕΙΑ



ΙΚΑΡΟΣ

ΑΝΩ ΤΕΛΕΙΑ

- 1952 ΠΟΙΗΜΑΤΑ
- 1956 ΕΡΕΒΟΣ
(²1990, «Στιγμή»)
- 1958 ΕΡΗΜΗΝ
(²1990, «Στιγμή»)
- 1963 ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ, «Φέξης»
(²1989, «Στιγμή»)
- 1971 ΤΟ ΛΙΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
(²1983, «Νεφέλη» – ³1990, «Στιγμή»)
- 1981 ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ, «Κείμενα»
(²1989, «Στιγμή»)
- 1988 ΧΑΙΡΕ ΠΟΤΕ, «Στιγμή»
- 1994 Η ΕΦΗΒΕΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ, «Στιγμή»
- 1998 ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΜΑΖΙ, «Ίκαρος» (⁷2010)
- 1998 ΠΟΙΗΜΑΤΑ, συγκεντρωτική έκδοση, «Ίκαρος» (⁹2011)
- 2001 ΗΧΟΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΕΩΝ, «Ίκαρος» (⁵2009)
- 2003 Ο ΦΙΛΟΠΑΓΓΜΩΝ ΜΥΘΟΣ, «Ίκαρος» (²2004)
- 2004 ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ, «Ίκαρος» (⁴2013)
- 2005 ΧΛΟΗ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ, «Ίκαρος» (²2006)
- 2007 ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΑΜΕ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ, «Ίκαρος» (³2008)
- 2009 ΕΡΑΝΟΣ ΣΚΕΥΕΩΝ, «Ίκαρος» (²2010)
- 2010 ΤΑ ΕΥΡΕΤΡΑ, «Ίκαρος» (²2011)
- 2014 ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΑΙΡΟΣ, «Ίκαρος»
- 2016 ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ, «Ίκαρος»

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

ΑΝΩ ΤΕΛΕΙΑ

ΙΚΑΡΟΣ

ΔΕΝ ΑΣΤΟΧΕΙ

Ἔνα Ἄλτ, ὑπόκωφο,
ἄκουσα νὰ μὲ σημαδεύει.

Οὐδὲν πρόβλημα. Ἔτσι κι ἄλλιῶς
μὲς στὴν ἀκινησία πρὸ πολλοῦ
μὲ εἶχε ἡ αἴσθησή μου μεταφέρει

ὥστόσο νιώθοντας ὡσὰν
ἀκόμα ν' ἀναδεύεται τὸ μέσα μου κατὰτι
ὑπάκουσα στὸ ἄκουσμα τοῦ Ἄλτ
περιμένοντας νὰ ἐκπυρσοκροτήσει
ἢ φοβέρα.

Τίποτα, σιγὴ ἀπόλυτη

μὰ δὲν ξεθάρρεψα,
τὰ ξέρω ἐγὼ τὰ κόλπα ξέρω
ὅτι μὲ σιγαστήρα σὲ καθαρίζει
τὸ ἀνεξήγητο

κι ἄντε νὰ τὸ συλλάβεις.

ΠΡΕΠΕΙ

Τηρῶ, Χρέος,
τὸ κατὰ δύναμιν τὶς ἐντολές σου
τὰ δύσκολα Πρέπει σου.

Ὑπάκουες δείχνουν οἱ σκέψεις
ἀλλὰ ὄρκο δὲν παίρνω
μιὰ καὶ ἔχουν τὴν ἄνεση
νὰ παραβαίνουν ἐν κρυπτῶ.

Ἄλλὰ τὶς πράξεις μου
πῶς νὰ τὶς δαμάσω;
Βγαίνουν ἔξω κόσμος συναντοῦν
γείτονες πειρασμοὺς
νὰ μὴν κοντοσταθοῦν;

Μὰ φταῖνε κι οἱ ἐντολές σου
οὔτε πλήρεις οὔτε ξεκάθαρες εἶναι.

Γιὰ παράδειγμα:
Πρέπει νὰ εἶναι πιστὴ ἡ ἀγάπη;

Κι ἂν δὲν εἶναι, ἐμεῖς τί πρέπει;
μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια
ν' ἀγαπᾶμε;